

להתרת קללות - A Link Between כל נדרי and Magic Spells?

Just before ראש השנה, Sephardim follow the practice of performing התרת נדרים in the same manner as do Ashkenazim but in contrast to Ashkenazim, they perform an additional practice: i.e. התרת קללות, the cancellation of curses. Here is the opening text of התרת קללות according to the שבקונשטאנטיה ומדינות ק"ק ספרדים (Wien 1836):

יהי רצון מלפניך ה' א-לוהינו וא-להי אבותי שכל הקללות וארורים והחרמות והשמות שקללתי או שאררתי או שנשבעתי או שנדיתי או שהחרמתי או ששמתתי את עצמי (לשון רבים שקללנו או שאררנו או שנשבענו או שנדינו או שהחרמנו או ששמתנו את עצמנו) או את אחרים אשר מזרע ישראל המה, או אחרים שקללו או אוררו או שהחרמו או ששמתו אתי או אשתי או את זרעי או את בני ביתי (אותנו או נשינו) (לנקבה או בעל) (או את זרענו או את בני ביתינו). יהי רצון מלפניך ה' א-לוהינו וא-להי אבותי א-לוהינו שבשמים וארץ שאל ישלמו בנו ואל יעשו בנו רשם וכל הקללות יתהפכו עלינו לטובה ולברכה דכתיב (דברים כג, ו'): ויהפוך ה' א-להיך לך את הקללה לברכה כי אהבך ה' א-להיך (ישעיהו ו', ז') וסר עונך וחסאתך תכפר.

Translation: May it be Your will, G-d, our G-d, and the G-d of our forefathers, that all the curses, excommunications and banishments that I uttered or cursed, or swore to, or expelled or excommunicated against myself (if plural-that we cursed, swore to, expelled or excommunicated against ourselves) or against others who are of the Jewish faith, or if others cursed, excommunicated, or banished me or my wife, or my offspring, or any member of my family (us and our wives) (female-or my husband) (or our offspring or any member of our family). May it be Your will, G-d, our G-d, and the G-d of our forefathers, our G-d who presides over heaven and earth that none of the aforementioned shall govern over us and will have no affect on our lives. May all curses be transformed into blessings as it is written (Devarim 23, 6): And G-d will transform for you all curses into blessings because G-d loves you (Yeshayahu 6, 7) and your sin will be set aside and all your misgivings will be forgiven.

A similar prayer entitled: התרת הקללות is found in a מחזור כמנהג רומא published in the 1500's. This prayer was recited before הזכרת נשמות on the eighth day of פסח:

ברשות בית דין של מעלה וברשות בית דין של מטה וברשות תורתנו הקדושה וברשות סנהדרי גדולה וברשות סנהדרי קטנה וברשות הקהל הקדוש הזה מותרים יהיו כל קללות אלות שמתות חרמים אררים נדויים כשופים וכל דברים רעים וחלומות רעים שהושמו בבית שום יהודי או יהודית ובפרט אותם שהושמו על רבי פלוני או מרת פלונית או על שום אחד מבני ביתו קללות שקללוהו אחרים או שקלל הוא את אחרים או שקלל הוא עצמו בין בשוגג בין במזיד בין בכעס בין ברצון בין בכונה בין שלא בכונה באזה צד ואופן שיהיה ברשות הקב"ה ובית דינו פמיליא של מעלה ופמיליא של מטה יהיו כלם בטלין ומבטלין וחשובין

ככלי חרש הנשבר שאין בו ממש שביתין ושביקין לא שרירין ולא קיימין ככתוב (דברים יג', יח') ולא ידבק בידך מאומה מן החרם למען ישוב ה' מחרון אפו ונתן לך רחמים ורחמך והרבך באשר נשבע לאבותיך וכתוב (דברים כג', ו') ולא אבה ה' א-להיך לשמוע אל בלעם ויהפוך ה' א-להיך לך את הקללה ברכה כי אהבך ה' א-להיך וכתוב (דברים ד', ד') ואתם הדבקים בה' א-להיכם חיי כלכם היום.

Translation: With the permission of the court on Earth and with the permission of the court in Heaven and with the permission of our holy Torah and with the permission of the Great Sanhedrin (70 members) and with the permission of the Lower Sanhedrin (23 members) and with the permission of this holy congregation, may all curses, oaths, banishments, excommunications, curses, acts of witchcraft and all such evil undertakings and bad dreams that were inflicted against any home of any Jewish male or female and particularly those placed against so and so (male) or so and so (female) or against any member of their households, curses that others uttered or that any of us uttered or that we uttered against ourselves whether unintentionally or intentionally, whether done in anger or calmly, whether with specific intent or absent intent, or in any other manner, may they be annulled. With the permission of G-d and His heavenly court, G-d's agents in Heaven and G-d's agents on Earth, may all those utterances be nullified, may they be considered like earthenware that has been broken that no longer has any use, nullified and forgiven, having no potency nor validity, as it is written (Devarim 13, 18): And nothing of that which was devoted to destruction shall remain in your hand; that the Lord may turn from the fierceness of His anger, and show you mercy, and have compassion upon you, and multiply you, as He has sworn to your forefathers; and it is written (Devarim 23, 6): Nevertheless the Lord your G-d would not listen to Balaam; but the Lord your G-d turned the curse into a blessing for you, because the Lord your G-d loved you and it is written (Devarim 4, 4): But you, who held fast to the Lord, your G-d, are alive, every one of you this day.

What is the link between התרת קללות and כל נדרי, התרת נדרים and the holidays?

תוספתא מסכת ראש השנה (ליברמן) פרק א'-הלכה א'-ניסן ראש השנה למלכים ולרגלים לחדשים ולתרומת שקלים ויש או' אף לשכר בתים . . . הלכה ב'-כיצד לרגלים? אחד הנודר ואחד המעריך ואחד המקדיש אינו עובר משם בל תאחר עד שיעברו עליו רגלי שנה כולה. ר' שמעון אומ' שלשה רגלים כסדרן, וחג המצות ראשון. וכן היה ר' שמעון או' פעמים שהן שלשה פעמים שהן ארבעה פעמים שהן חמשה. כיצד? נדר לפני הפסח, עד שיעברו עליו הפסח ועצרת והחג; נדר לפני החג עד שיעברו עליו החג והפסח ועצרת והחג.

Translation: Nissan is the month that begins the new year for kings, holidays, months, the collection of Shekalim and some say for renting houses . . . How is Nissan the beginning of the new year for holidays? One who vows, one who offers to contribute his value and one who sanctifies an object are not in violation of fulfilling their commitment until the passage of the subsequent Three Holidays. Rabbi Shimon says: the Three Holidays that must pass must pass in a set order with Pesach being the first holiday. Along those lines Rabbi Shimon added: sometimes that involves three holidays, sometimes four holidays and sometimes five holidays. How do each of those circumstances play out? If someone made a vow before Pesach, he is not considered late in fulfilling his vow until Pesach, Shavuot and Succos have passed. If he made his vow before Shavuot, he is not considered late in fulfilling his vow until Shavuot, Succos, Pesach, the next

להבין את התפלה

Shavuot and the next Succos have passed. If he made his vow just before Succos, he is not considered late in fulfilling his vow until Succos, Pesach, Shavuot and the next Succos have passed.

A person who makes a vow to bring a קרבן or who sanctifies an object or who vows to contribute his value to the בית המקדש must fulfill that vow within a year. If he fails to do so, he has transgressed the negative commandment of בל תאחר, being late. The year by which the vow must be redeemed is defined by the תוספתא as the passage of three רגלים, holidays. ניסן is deemed to be the ראש השנה, the anniversary, for calculating the year in which to redeem vows. This means the passage of the holidays of פסח, שבועות and סוכות but not necessarily in that order. ר' שמעון disagrees and holds that the statute of limitations of one year must include the holidays of פסח, שבועות and סוכות, in that order. In other words, in every year, the last day of סוכות is the deadline by which all vows made during the preceding year must be fulfilled. A suggestion can be made that those who followed the practice described by ר' שמעון may have recited כל נדרי on יום כיפור as a reminder to those congregated that they should redeem their pledges before the end of סוכות.

What is the basis for the rule of בל תאחר?

ספרי במדבר פרשת מטות פיסקא קנג' – לא יחל דברו, שלא יעשה דברו חולין הרי שהיה חכם לא יפר לו לעצמו והדין נותן אם מיפר לאחרים לא יפר לעצמו ת"ל לא יחל דברו; שלא יעשה דבריו חולין: לא יחל דברו, מגיד שעובר על בל יחל ועל בל תאחר מנין ת"ל כי תדור נדר לה' א-להיך לא תאחר לשלמו (דברים כג', כב') מגיד שעובר על בל יחל ועל בל תאחר:

Translation: He shall not break his word-this means that he should not treat his words as having no sanctity. If he himself is an expert in vows, he cannot annul his own vows. You might have thought that since he has the power to void other people's vows, he should certainly be able to annul his own vows! That is why the Torah says: He shall not break his word; he shall not treat his words as lacking sanctity. The words: He shall not break his word teach us that in not fulfilling his vows in a timely manner, he transgresses the negative commandments of breaking his word and being late in fulfilling his word. From what source do we learn that rule? The Torah teaches us: when a person makes a vow to bring a sacrifice to G-d, he shall not be late in redeeming his pledge (Devarim 23, 22). We derive from that verse that in not fulfilling a vow, a person violates two negative commandments; i.e. not keeping his word and being late in redeeming his pledge.

Let us return for a moment to the practice of קללות. Does the practice contribute to our understanding as to the origin of כל נדרי? The practice would appear to support the explanation for כל נדרי found in the following excerpt from the book: Folktales Of The Jews, Volume 2, Edited and with Commentary by Dan Ben-Amos, JPS, 2007, pages 179-181:

Contemporaneously with the halachic deliberations, the term *neder* (vow) and the nullification of vows occurred in a different context, in which the term and the practice had completely different meanings and cultural values—namely that of magical incantations and formulas. These magical texts were discovered in archaeological excavations in 1888 and 1889 at Nippur in Babylonia, in what is assumed to have been a Jewish settlement. Studies and texts of the magical bowls are available, as are studies of Aramaic formulas and bowls from Palestine. Benovitz dismissed the notion that *Kol Nidrei* draws on the meaning of the term *neder* in incantation formulas, but he did not offer a clear reason for his opposition to this idea.

The incantations on these bowls and amulets contain the terms that constitute the opening formula of the *Kol Nidrei*, either as nouns or verbs; *ndr*, *brm*, *asr*, *shv'a*, *qdsh*, and *qym*. However, within a magical context, these are verbal acts uttered or performed by the speakers or magical specialists and directed at other people. Therefore, an individual would need protection against such negative incantations and, in a moment of grace, could mutually nullify any such incantation that he or she had uttered in the past.

The texts of these bowls expose the magical negative meaning of the words. For example:

“[Appointed is this bowl for the sealing and guarding] of the house, dwelling and body of Huna son of Kupitay, that there should go out from him the tormentors, evil dreams, [curses] vows, spells, [magic practices, devils,] demons, liliths, encroachments, and terrors” . . .

page 180-The Hebrew and Aramaic texts of the *Kol Nidrei* recitation have a fair degree of ambiguity in the phrase *al nafshatana* (on our soul). The common interpretation renders the phrase “[all the vows . . .] that we took.” However, in light of the incantation texts, it is possible to understand the phrase in the following sense: “that we brought upon our soul.” Furthermore, performed within a communal setting, the ritual has an added dimension of mutuality. On the one hand, it nullifies all the negative thoughts and verbal acts that were uttered against an individual, thereby making void all those that were directed against him or her. On the other hand, in the second part of the recitation, the speakers nullify all thoughts and speeches that they uttered publicly or privately against others. This is thus a moment of cleansing for self-protection and for forgiveness toward others.

The rabbinic authorities in the gaonic and medieval periods, as well as in subsequent generations, and most of the scholars who addressed the case of the *Kol Nidrei* considered the recitation within the framework of Jewish law. Although *batarat nedarim* (the nullification of vows) is a halachic principle, religious law is not the appropriate framework for the interpretation of the reading. This incongruity generated an attitude that considered the reading as paradoxical or enigmatic. The very antagonism of the rabbinical authorities to the *Kol Nidrei* may have been generated by their objection to

admit into a religious service, which is governed by religious rules, a ritual that is magical in nature. Thus if the *Kol Nidrei* recitation is viewed as a magical ritual, as Gershon, suggested, then the *Kol Nidrei* could not be considered a legal formula and the meaning of the term *neder* could not be interpreted in terms of its biblical and talmudic uses but rather in light of its magical use in the land of Israel and Babylonia.

In the magical literature, the term *neder* occurs as a synonym of the other terms in the *Kol Nidrei* as negative wishes, restrictions, and curses directed at other people. Consequently, evoking the principle of communal mutuality, the recitation of the *Kol Nidrei* implies a public denunciation of all the negative thoughts people harbored against each other, thereby cleansing themselves from the negative attitudes directed back at them. Such an interpretation transforms the readers from people who are going back on their word to anxious individuals who would like to rid themselves of any secret negativity. The worshipers are both subjects and objects, denouncing the negative feelings they harbored against their fellow members of the community and expecting them to do the same. The *Kol Nidrei* is a verbal magical ritual of communal protective purification, preparing each and every member of the community for life in the following year. Therefore it is solemn; therefore it is awesome: Life is in the balance¹.

Editor's note: I would not have presented the possibility that כל נדרי may have its origin in the elimination of magical spells and incantations but for the current practice among Sephardim to recite התרת קללות together with התרת נדרים on ערב ראש השנה and the practice found in the מהזור רומא of the 1500's to recite התרת קללות on the eighth day of פסח.

1. For a somewhat contrarian view, see, the article entitled: What's In A Bowl? Babylonian Magic Spells And The Origin Of Kol Nidre by Rabbi Dr. Dalia Marx, in: All These Vows, Rabbi Dr. Lawrence Hoffman editor, Jewish Lights, 2011, pages 26-30.

SUPPLEMENT

התרת קללות

Attached hereto as two exhibits. The first consists of three (3) pages and presents an example of the practice of התרת קללות taken from a מחזור that follows the Roman Rite and was published in the 1500's. The second exhibit consists of six (6) pages and presents an example of the practice of התרת קללות taken from a מחזור that follows the Sephardic Rite today.

היא אורי קדשך " ארי על דבית-קדשך חל רונך עלי וכדו יתוכר רונך מני ותרחם עלי :
 תה הא על מיסר אלדא פורקני אנא החיין ולא אודעו ארי תוקפי ותושבחת דחילא " אמר
 במיטריה ותהלי לפרוק : וסבתם ותקבלון אולפן חדת בחדא סבחר צדיקניא : ואמרו
 ותיסרון בערנא והיא אודו קדם " עלו בטמיה חוו בעמסיא עברוה צדיקניא ארי תקיף טמיה
 וסו שבחו קדם " ארי גבורן עבר גליא דא בכל ארעא : עלי בועו ושבחי
 בני שתא דציון ארי רכא אסר לאשראה שכנתיה בני ד קדישא ד ישראל :

על דאיתבך ושחבט ססיה ראלתא רבאוקיטאל עלם
 ולעלם עלמא

נואלנו

" עבאות טמו קדוש ישראל ברך אתה " יאלרינו סלך העולם צור כל
 העולמים צדיק בכל הדורות האל הנאמן האוסר ועושה הפסד ומקים שכל
 דבריו נאמרים באמת ונאמן אתה הוא " אלרינו ונאמנים דבריך ודבר אחד סכל דבריך אחר
 לא ישוב ריקם כי אל נאמן אתה ברוך אתה " האל הנאמן בכל דבריו רחם על
 ציון כי היא בית חיינו ולענומת נפש תנקום נקם במהרה ביכנו ברוך אתה " מנחם ציון בבניה
 שפחתנו " אלרינו באליהו הנביא עברך ובכבוד בן ישי ששיחך במהרה יבא
 ויגל לבנו על כסאו לא ישב זר ולא יחלו עוד אחרים את כבודו בי בשם קדשך נשבעת לו שלא
 יכבה נרו לעולם ועד ברוך אתה " בגן דוד : על התורה ועל העבודה ועל
 הנביאים ועל יום השבת ותהי ועל יום חג השעוע הזה שנתת לנו " אלרינו
 למנוחה ולקדושה לשטון ולטמחה לחיים ולכבוד ולתפארת על הכל " אלרינו
 אנו סוד וזל ומכרכים את סמך תמיד אלרי ישענו ברוך אתה " מקדש השבת
 ו ישראל והומנים :

וחזון ספר תורה לאחולאד שאכח מי שברך או ידרשון וגו' תחלו כסדר אומול ואמרי
 עושה השלום שכתוב למעלה ביום ראשון
 סדר התרת הקללות

ברשות

בית דין של מעלה וברשות בית דין של כסה וברשות תורתנו הקדושה
 וברשות סנהדרין גדולה וברשות סנהדרין קטנה וברשות הקהל הקדוש
 הזה מותרים יהיו כל קללות אלות שמתות חרמים אררים גרויים בטויים בשופים וכל דברים
 רעים וחרמות רעים שחושבו בבית שום יהודי או יהודית ובפרט אותם שהושכו על רבי
 פלוני או סרת פלוגית או על שום אחד מבני ביתו קללות שקללוהו אחרים או שקלל הוא את
 אחרים או שקלל הוא את עצמו בין בשוגג בין בסויד בין בכעס בין ברצון בין בכונה בין שלא
 בכונה באיזה צד ואופן שיהיה ברשות הקהלה ובית דינו פסיליא של מעלה ופסיליא של כסה
 יהיו כלם בטלין וסבטליון וחשובין בכלי חרש הגשבר שאינו בו ספס שבייתו ושביקין לא שרירן
 ולא מקדשין ככתוב ולא ידבק ביד סאופה כן החוץ למען ישוב " סחרו אפס ונתן לך רחמים
 ורחםך והרפך כאשר נשבע לאבותיך וכתוב ולא אכת " אלריך לשמוע אל בלעם ויהפוך " י
 אלריך לך את הקללה לברכה כי אהבך " יאלריך וכתוב ואתם הרבקים בני אלריכם היים
 כלכם היום

סדר הכרכה

שברך אברחם יצחק ויעקב אבותינו שרה רבקה רחל ולאה הוא יברך
 רבי פלוני או כרת פלוגית הוא ואביו ואפו ואחיו ואחיותיו אשתו ובניו
 בנותיו דוריו וגו' יסיו נכדיו וקרוביו ומירעו וכל ישראל לפניך שיתן כה שידבנו לבו

לעֲרֵקָה אוֹ לְשַׁמֵּן הַמָּאֹר בְּכָל אֹפֶן שִׁיתַּנֵּם בְּשִׁבְרֵיהֶם יִבְרַכְהוּ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וַיִּשְׁמְרֵהוּ
וַיַּצִּילֵהוּ מִכָּל צָרָה וַיַּצְלֵם וַיְנַחֵם וַיְנַחֵם וַיְנַחֵם וַיְנַחֵם וַיְנַחֵם וַיְנַחֵם וַיְנַחֵם וַיְנַחֵם וַיְנַחֵם וַיְנַחֵם
וְכָל תְּלוּמֹת רַעִים וַיִּתֵּן לֹבְנִים וְזָכְרִים עֹסְקֵי תוֹרָה וּמִקְיָמֵי מַעֲוֵת בְּיִשְׂרָאֵל וַיִּמְלֵא מִשְׁאֲלוֹת
לְבוֹ וּלְבָנָיו לְמוֹצָה וַיַּצְמִיחַ לָנוּ יְשׁוּעָה בְּקָרוֹב וְכֵן יְהִי רַצוֹן וְנֹאמַר אָמֵן

סדר וכוון נשמות

זכור

אֱלֹהִים לְמוֹצָה אֶת נַפְשׁ רַבִּי פְּלוֹנִי אוֹ כֶּרֶת פְּלוֹנִית שֶׁהֵלֵךְ אוֹ שֶׁהִלְכָה לְחַיֵּי
הָעוֹלָם הַבָּא עִם נַפְשׁ אַבְרָהָם יַצְחָק וְיַעֲקֹב אוֹ שֶׁרַבְּבָה רַחֵל וְלֵאָה אֲשֶׁר
הֵם חַיִּים בְּגֵן עֵדֶן שִׁיתֵן רַבִּי פְּלוֹנִי אוֹ כֶּרֶת פְּלוֹנִית בְּנוֹ אוֹ קְרוֹבוֹ מִה שִׁדְּבָנוּ לָבוֹ לְעֲרֵקָה אוֹ
לְשַׁמֵּן הַמָּאֹר לְכַפֵּרֵת נַפְשׁוֹ וְלִזְכְּרוֹן טוֹב הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יְכִין לוֹ מִנוּחָה אֲשֶׁר יִשְׁבּ לּוֹ וְתִהְיֶה
נַפְשׁוֹ צְרוּרָה בְּצִרּוֹר הַחַיִּים הַנֶּחְמָדִים בְּגֵן עֵדֶן תַּחַת כִּסֵּי הַכְּבוֹד וְלֵעֵת תְּחִילַת הַפְּתִיחַ יִקְיֵן וַיִּרְגֵן
עִם יִתְרֵ שׁוֹכְנֵי עַפְרָה כְּרַכְתִּיב יְחִיו מִתִּיד נְבִלְתִי יִקְוִמוּן הַקִּיעֵנו וְרַגְנוּ שׁוֹכְנֵי עַפְרָה וְאַל פְּלוֹנִי
בְּנוֹ אוֹ קְרוֹבוֹ אוֹ מִרְעוֹ יִתְּנֵי שִׁכְרֵ מוֹכְרֵי חַיִּים טוֹבִים בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא וַיִּמְלֵא מִשְׁאֲלוֹת
לְבוֹ וּלְבָנָיו לְמוֹצָה וַיַּצְמִיחַ לָנוּ וְלָנוּ יְשׁוּעָה בְּקָרוֹב וְכֵן יְהִי רַצוֹן וְנֹאמַר אָמֵן

סדר התרת קללות בלשון הקדש ובלעו

שולטי

סִיּאָנוּ מוֹטֵי חַרְמֵים אֲרָרִים אֲלוֹת שְׁבוּעוֹת שְׁכַחוֹת הַכְּרוּזוֹת בְּמִיָּה בְּשָׁפִים
דְּבָרִים רַעִים כִּי פוֹסְרוּ פוֹסְטֵי אֵינְקָסָה דְנוֹלוּ יוֹדִיאֵי אוֹ יוֹדִיאֵי אֵינְקָסָה כִּי פִּי צִיאֵל
מִנְטֵי קוֹוִילֵי קְפוֹסְרוּ פוֹסְטֵי סוֹפְרוּ רַבִּי פְּלוֹנִי אוֹ כֶּרֶת פְּלוֹנִית אוֹ סוֹפְרֵי נִיגוֹ דְקָסָה
סוֹאָה קְלוֹלוֹת כִּי אֲבִיסִירוּ פוֹשְׁטֵי אִסִּי אֲאֵלְטֵרִי אוֹ אֲלֵטֵרִי אֲאִסִּי אוֹ אֲסִי אֲנַפְרָא סִי טְטִיסִי בִּין
בְּכַעַס בִּין בְּרַצוֹן בִּין בְּשׁוֹנֵג בִּין בְּמוֹיד בִּין בְּכוֹנָה בִּין בְּכוֹנָה מוֹטֵי
קוֹוִאנְטֵי סִיּאָנוּ בְּמִלִּים חֲטוּבִים כְּכֹל חֲרַט הַנְּטִבֵר טֵאִין בּוֹ מִשְׁטַח שְׁכַחֵתִין וְשִׁבִּיקִין לֹא שְׁרַרִין
וְלֹא קִיסִין כְּפָתוּב וְלֹא יִדְבַק בִּידֵךְ מֵאוֹמֶה מִן הַחֲרַם לְמַעַן יִשׁוּב ״ מַחְרוֹן אֲפּוֹ וְנָתַן לָהּ
רַחֲמִים וְרַחֲמֵךְ וְהִרְבֵּךְ כְּאֲשֶׁר נִשְׁבַּע לְאַבְרָהָם וְכַתוּב וְלֹא אָבָה ״ אֲלֵרִיד לְשַׁמֹּעַ אֶל בְּלַעַם
וַיַּהַפּוּךְ ״ אֲלֵרִיד לָךְ אֶת הַקְּלָלָה לְבִרְכָה כִּי אֶהְבֵּךְ ״ אֲלֵרִיד וְכַתוּב וְאַתָּה הַדְּבָקִים בִּין
אֲלֵרִיכֶם חַיִּים כְּלַכֶּם הַיּוֹם

סדר הברכה

מי

שֶׁבַד אַבְרָהָם יַצְחָק וְיַעֲקֹב אֲבוֹתֵינוּ שֶׁרַבְּבָה רַחֵל וְלֵאָה הוּא יִכְרַךְ רַבִּי פְּלוֹנִי
אִיסוֹ אִילְמוֹלִירִי אִילְפִילִיוֹלִי אִילְפִסְטֵרִי אִילְפִסְטֵרִי אִילְפִסְטֵרִי אִילְפִסְטֵרִי אִילְפִסְטֵרִי אִילְפִסְטֵרִי אִילְפִסְטֵרִי אִילְפִסְטֵרִי
אִילְפִסְטֵרִי אִילְפִסְטֵרִי אִילְפִסְטֵרִי אִילְפִסְטֵרִי אִילְפִסְטֵרִי אִילְפִסְטֵרִי אִילְפִסְטֵרִי אִילְפִסְטֵרִי אִילְפִסְטֵרִי אִילְפִסְטֵרִי
דוֹסְדִית לֹסְלוֹנָה אִי בְּנִדְיָה אִי דִילִי בְּרַכְהָ רַחֵה וְהַעֲלֵהָ בְּכָל מַעֲשֵׂה יְרֵיו וְרֵינּוּ וַיְבַטֵּל מִעֲלֵיו
וּמִעֲלֵינוּ בְּלִגְזוֹת קִשּׁוֹת וְכָל הַלּוּמֹת רַעִים אִי דִילִיכְנִים וְזָכְרִים עֹסְקֵי תוֹרָה וּמִקְיָמֵי מַעֲוֵת
בְּיִשְׂרָאֵל וַיִּמְלֵא כָּל מִשְׁאֲלוֹתָ לָבוֹ וּלְבָנָיו לְמוֹצָה וַיַּצְמִיחַ לָנוּ יְשׁוּעָה בְּקָרוֹב וְכֵן יְהִי רַצוֹן
וְנֹאמַר אָמֵן

סדר זכרון הנמשות

זכור

יִלְטוּבָה אֶת נַפְשׁ רַבִּי פְּלוֹנִי שֶׁהִלֵּךְ לַחַיִּי הָעוֹלָם הַבֵּא עִם נַפְשׁ אַבְרָהָם
 יַעֲקֹב וַיַּעֲקֹב אֲבוֹתַי וְקִיָּה רַבִּי פְּלוֹנִי פִּיר לֹא נַפְשׁ סוֹאָה כִּד לַעֲדָקָה וַיֵּא
 נַפְשׁ מֵרַת פְּלוֹנִית שֶׁהִלְכָה לַחַיִּי הָעוֹלָם הַבֵּא עִם נַפְשׁ שְׂרָה רַבִּי קֵה רַחֵל
 וְלֵאָה אֵי שׁוֹרֵי יְהוָה דּוֹמְדִית מְנוּחָה מוֹכָה בְּנֵן עֵרֶן אִי אֲרַבִּי פְּלוֹנִי אִי אֲלֵפְסִי לִיָּה סוֹאָה שְׂכָר טוֹב
 וְחַיִּים טוֹבִים אֲמֵן :

ובמנחת זים טוב אדרון אוסר סה טאו תהלה לחד ובא לציון וכולי סדרא וקריש עד לעילא וכתבם ללן תפלה
 בלחש כסדר של שתייה ובקחש לילויסיס אחרונים אין אוסר שתייה ונוהגים לקרות כגלת סדר
 השירים שחברה שלמה עליוזשלום על עיקר גאולת מצרים וסארי הגאולות וכל
 השירים סיס נשיר השירים קריש קריש

צוארד כחרונים : תוריהבלעטה לך עם
 נקדות הכסף : עד שהפלד בכסכו נרד
 גתנריחו : צרור הסור דודי לבין שרילין ו
 אשכל הכפר דודי לי בכרטי עונדי :
 הגד יפה רעיהי הגד יפה עניד יונים : הגד
 יפה דודי אף נעים אף ערשנו רעננהו
 קרות כתינו ארויס רהיסנו ברותים ו
 אני חביצלת השרון טושטת העבקים ו
 כשוטנה בין החוחים בו רעיהי בין הבנות :
 כתפוח בעני הער כורוד בין רחבנים כעלו
 חפרתי ויטבתי ופריו כחוק לחכי : הביאני
 אל בית היוזרלנו עלי אהבה : סככני
 באשיטות רפרוני כתפוחים כידחולת ארבה
 אני : טכאלו תחת לראשי ויכינו תחכני :
 השבעתי אתכם בנות ירושלם בעבאות אין

השירים אשר לשלמה : ישקני מנשיקות
 פיהו כר טובים דהיד מין : לביח שכניך
 טובים טסנת יורק שמד על בן עלכות אהבוה
 ו סשכני אחריך נרנצה הביאני הפלד חדריו
 נגילה ונשמחה כד נכירה דודי מין מיטרים
 אהבוה : שחורה אני ונאווה בנות ירושלם
 כאהלי קרר כיריעות שלמה : אל תראוני
 שאני שחרחרת טשופתני השמש בני אמי
 גחרו בי שמני נמרה את הכרמים כרמי שלי
 לאנסרתיו : הנדה לי שאהבה נפשי איכה
 תרעה איכה תרכיז בעהרים שלמה אהיה
 געזיה על עררי חבדי : אם לא תרעילך
 תיפה בנשים צאילך בעקבי הצאורעני את
 גיריך על משכנות הרעים : לססת ברכבי
 פרעה דפי תיד רעתי : גאנו לחיך בתרים

מט

התרת נדרים

הַנְּדָרִים וְכָל־שְׁבוּעוֹת וְנִזְיוֹרוֹת וְאִסּוּרֵי חַיִּים וְקוֹנָמוֹת
וְחֲרָמוֹת וְהִסְכָּמוֹת וְקִבְלָה בְּלֵב הַן בְּהַקִּיץ הֵן בְּחֵלוֹם.
חוּץ מִנְדְרֵי תַעֲנִית בְּשַׁעַת מְנַחָה. וּבְאֵם שֶׁנִּשְׁפַּח
לְתַנְאֵי מוֹדְעָא הוּאֵת. וְגִדּוֹר מֵהַיּוֹם עוֹד. מֵעַתָּה
אֲנַחְנוּ מִתְחַרְטִים עֲלֵיהֶם מֵעַקְרָא. וּמִתְנִים עֲלֵיהֶם
שִׁיְהִיו בְּפֶלֶם בְּמִלִּין וּמִבְטָלִין לָא שְׁרִירִין וְלָא קְנִימִין.
וְלָא יְהִיו חֲלִין בְּלָל וְעֵקֶר. בְּכֻלְהוֹן אֶתְחַרְטָנָא בְּהוֹן
מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם:

וייעיל זה כשלא יזכור לתנאי בשעת הסבועה כמבואר ב"ד ואחר המודעא יאמרו חדיינים:
קבלנו מסירת המודעא:

סדר התרת קללות

שנהנו לאומרה חסידים ואנשי מצשה בעיה"ק ירושלם טוביב בכל ערצח ובפרט
ערב ראש השנה וערב יוה"כ וקד"מה אל אר"ש נכון לבו יפריש מתנת ידו לצדקה.
ולפני ה' ישפוך שיחו מדבר בצדקה. והאל הקדוש נקדש בצדקה. כי גדולה צדקה:
יעמדו השואלים לפני עשרה או שלשה יראי ה' ויתחרטו על כל מעשיהם הרעים ויאמרו:
שְׁמַעוּ נָא רַבּוֹתֵינוּ. הֲרִינוּ שׁוֹאֲלִים וּמִבְקָשִׁים הַתָּרָה. מִן הַקְּדוֹשׁ
בְּרוּךְ הוּא וּמִן תּוֹרַתְנוּ הַקְּדוּשָׁה. וּמִבֵּית דִּין שָׁל מַעְלָה.
וּמִבֵּית דִּין שָׁל מַטָּה. וּמִמַּעַלְתְּכֶם. שֶׁתִּתִּירוּ לָנוּ וְלִנְפְשֵׁינוּ לְנִשְׁנֵינוּ
וְלִבְנֵינוּ וְלִבְלָא אַנְשֵׁי בְּתִינוּ וְלִבְלָא הַנְּזִלִים אֱלֵינוּ כֹּל מִיְנֵי נְדָרִים שְׁנִדְרֵי
עַל עַצְמָנוּ אוֹ עַל אַחֲרִים בְּכָל מִין לְשׁוֹן נְדָר. וְכֹל מִיְנֵי נִזְיוֹרוֹת וְאִסּוּרִים
שֶׁאִסְרָנוּ עַל עַצְמָנוּ אוֹ עַל אַחֲרִים בְּכָל לְשׁוֹן שִׁיְהִיהוּ. וְכֹל הַהִסְכָּמוֹה
שֶׁקִּבְלָנוּ עַל עַצְמָנוּ אוֹ שֶׁהִסְכָּמְנוּ אִפְּלוּ בְּמַחְשָׁבָה. לַעֲשׂוֹת אֵיזָה
מַצּוּה בְּכָל צַד וְאוֹפֵן שִׁיְהִיהוּ. וּמִנְהִגִים שֶׁהִנְהִגְנוּ אֶת עַצְמָנוּ לַעֲשׂוֹת
אֵיזָה מַצּוּה אוֹ פְּרִישׁוֹת אוֹ סְיָגִים וְנְדָרִים אוֹ חוֹמְרוֹת וְנְדְרֵי זְרִיזִין
בְּכָל צַד וְאוֹפֵן שִׁיְהִיהוּ. וְנִהְיֵנוּ הַדְּבָר הַהוּא שֶׁלֶשׁ פְּעָמִים אוֹ יִזְתַּר.

תרת נדרים

ולא מירשנו שיהיה בלי נדר. וכל מיני שבועות שנשבטנו בכל
לשון שיהיה על עצמנו או על אחרים בכל צד ואופן שיהיה. וגם
הרינו מבקשים ממעלתכם להתיר לנו ולכל בני ביתנו כל מיני
אצות שמחות תרמים ארורים נדוים ונזופות וכוונים. וכל מיני
קללות שקבלנו את עצמנו או את אחרים. או אחרים שקללו אותנו
בין בהקוץ בין בחלום. ובפרט אם עברנו על אותם ארבע ועשרים
דברים שמנדין עליהם על כלם או על מקצתן או אפילו על אחת
מהם. או שעברנו על שום דבר שתיביב עלינו שום קללה. או שום
נזירה רעה. וכל מיני חלומות רעים שחלמנו על עצמנו או על אחרים.
או אחרים שחלמו עלינו רעה. וכל מיני פתרונים רעים על התחומות
שפתרנו לעצמנו או לאחרים. או אחרים שפתרו רעה לנו. וכל מיני
מסירת דין שמשרנו על עצמנו או על אחרים. או אחרים שמשרו
עלינו. וכל מיני פתחון פה לרעה שפתחנו פינו על עצמנו או על
אחרים. או אחרים שפתחו פיהם לרעה עלינו. וכל מיני נזירות קשות
ודעות וכל מיני עין הרע וכל מיני מחשבות זרות והרהורים רעים.
וכל מיני גאון ובעס. וכל קפדנות ושנאה ותחרות. וכל מיני הןקרת
השם לבטלה. וכל מיני דברים אסורים שיצאו מפינו. על הכל
הרינו מתחרטים עליהם חרטה נמורה. ומבטלים אותם ביטול נמור.
ואין אנחנו תוהים ומתחרטים חס ושלום על המצות ומעשים טובים
שעשינו ושקנימנו או שקבלנו או שהנהגנו. אלא הרינו מתחרטים
על שקבלנו הענינים ההם בחיוב נדר או שבועה. ואנחנו נירא
לנפשנו שלא נפשל חס ושלום בעון נדרים ושבועות ועל כלם
הרינו מתחרטים בהם ועליהם חרטה נמורה ומקפלים עלינו לשוב
בתשובה שלימה. ומעשה אנחנו מבקשים ממעלתכם להתיר לנו
עליהם התרה נמורה:

ייענו השומעים

בצירוף קודשא בריך הוא ושכינתיה ובכרשות בית דין של
מעלה. ובכרשות בית דין של מטה:

וּבְרֵשׁוֹת חֻמְתֵּנוּ הַקְדוּשָׁה. וּבְרֵשׁוֹת סִנְהֶדְרֵי גְדוּלְתָהּ. וּבְרֵשׁוֹת
 סִנְהֶדְרֵי קַמְנֵהּ. מִתְּרִים יְהִי כָּל קְלָלוֹת אֵלוֹת וְשִׁמְתוֹת
 וְחֻרְמִים וְאֲרוּרִים וְנִדְוּיִים וְנִזְיֻפוֹת וּבִשְׂוִיִּים וּבִנְיֻיִים וְכָל דְּבָרִים רָעִים
 וְכָל חֲלוּמוֹת רָעִים וּפְתוּרוֹת רָעוֹת וּמְסִירַת דִּין וּפְתוּחוֹן פֶּה לְרָעָה
 וְכָל מִינֵי דְבָרִים אֲסוּרִים. וְכָל מִינֵי גְזֵרוֹת קִשּׁוֹת וְרָעוֹת. וְכָל מִינֵי
 עֵין רָעָה וְכָל מִינֵי מַחְשָׁבוֹת וְהִרְהוּרִים רָעִים. וְכָל מִינֵי גְאוּהָ וְכַעַם
 וּמְפָדְנוּת וְקִנְאָה וְשִׁנְאָה וְתַחְרוּת. וְכָל מִינֵי נְדָרִים וּשְׁבוּעוֹת וְנִזְיוֹת
 וְאִיסוּרִין וְקִבְלוֹת וּמְנַהֲגִים שֶׁהוֹשְׁמוּ עַל שׁוּם יְהוּדִי אוֹ יְהוּדִית.
 וּבִפְרָט אוֹתָם שֶׁהוֹשְׁמוּ (עַלְיֵכֶם אוֹ עַל שׁוּם אֶחָד מִבְּנֵי בְּתִיכֶם)
 וְכֵן קְלָלוֹת שֶׁקָּדְלוּ אֶתְכֶם אֲחֵרִים. אוֹ שֶׁקָּלְלִתֶּם אֶת עַצְמֵיכֶם אוֹ
 שֶׁקָּלְלִתֶּם אֶת אֲחֵרִים בֵּין בְּשׁוּנֵי בֵּין בְּמִזְדֵּי בֵּין בְּכַעַם בֵּין בְּרָצוֹן
 בֵּין בְּכּוֹנֵה בֵּין שְׁלֵא בְּכּוֹנֵה בֵּין בְּחֵלוֹם בֵּין בְּהִקְיָץ כְּכֹל אוֹפֵן שִׁיְהִיָּה.
 אוֹ שֶׁנִּתְחַיְבַּתֶּם שׁוּם קְלָלָה אוֹ אֲרוּר אוֹ חֲרָם אוֹ נְדוּי אוֹ נִזְיֻפָה אוֹ
 שׁוּם גְּזֵרָה רָעָה בְּאִיזָה צַד וְאוֹפֵן שִׁיְהִיָּה. עַל הַכֹּל מַעֲתָה וּמַעֲכָשׁוּי
 אֵנוּ מִתְּרִין וּמְבַטְלִין מֵעַלְיֵכֶם אֶת הַכֹּל בְּצִירְיָהּ הַקְדוּשָׁה בְּרוּךְ הוּא
 וְכֵן דִּיעוּ שֶׁמִּלְּאָ שֶׁל מַעֲלָה. וּפְמִלְּאָ שֶׁל מַטָּה:

מִתְּרִים לְכֶם. מִתְּרִים לְכֶם. מִתְּרִים לְכֶם.

שְׂרׁוּיִים לְכֶם. שְׂרׁוּיִים לְכֶם. שְׂרׁוּיִים לְכֶם.

מְחולִים לְכֶם. מְחולִים לְכֶם. מְחולִים לְכֶם.

אֵין בָּאן קְלָלוֹת. אֵין בָּאן אֵלוֹת. אֵין בָּאן שִׁמְתוֹת. אֵין בָּאן אֲרוּרִים.
 אֵין בָּאן חֻרְמִים. אֵין בָּאן נִדְוּיִים. אֵין בָּאן נִזְיֻפוֹת. אֵין בָּאן בְּשׂוִיִּים.
 אֵין בָּאן דְּבָרִים רָעִים. אֵין בָּאן חֲלוּמוֹת רָעִים. אֵין בָּאן פְּתוּרוֹת
 רָעִים. אֵין בָּאן מְסִירַת דִּין. אֵין בָּאן פְּתוּחוֹן פֶּה לְרָעָה. אֵין בָּאן
 מַחְשָׁבוֹת רָעוֹת וְהִרְהוּרִים רָעִים. אֵין בָּאן גְּזֵרוֹת קִשּׁוֹת וְרָעוֹת. אֵין
 בָּאן עֵין רָעָה (וְנִשְׁיִים). אֵין בָּאן עֵין הָרַע שֶׁרְ אֲנָשִׁים. אֵין בָּאן עֵין
 הָרַע שֶׁשׁוֹנְאִים וְרִאֲוִתְכֶם). אֵין בָּאן דְּבָרִים אֲסוּרִים. אֵין בָּאן קִבְלוֹת.

אין כאן מנהגים. וכלם יהיו בטלים ומבטלים וחשובים כחרם הנשפך. וכדבר שאין בו ממש. שבתין ושביקין לא שרירין ולא קיימין. וכל מיני עין הרע יסרו מעל כל ישראל. ומעליכם ומבנותיכם ויושלוכו במצולות ים. ככתוב ולא ידבק בך מאומה מן החרם למען ישוב יהוה מתרון אפו ונתן לך רחמים ורחמך והרבה בנפשך נשבע לאבתך :

אנא יהוה התמלא ברחמים וקבשו רחמיה את בעסקי ויגלו רחמיה על מדותיה וותמתקו דינין מעל עמך ישראל ומעלינו וזכור לנו עקדתו של יצחק אבינו כאילו אפרו צבור ומונח על המזבח והבט באפרו להצילנו לנו ולכל ישראל וכשם שפסקים ומתירים לכם הבית דין של משה. כך נסקימו ויתירו לכם הבית דין של מעלה :

וכל הקללות וכל התלומות רעים וכל פתרונות רעים וכל מסירת דין וכל שתחון פה לרעה וכל מיני גזרות קשות ורעות וכל מיני דברים אסורים וכל מיני מחשבות רעות והרהורים רעים כלם ותהפכו לכם לטובה ולברכה ככתוב ולא אבה יהוה אלהיה לשנוע אל בעם ויהפוך יהוה אלהיה לך את הקללה לברכה כי אהבה יהוה אלהיה: וכתוב ואתם תברקו ביהוה אלהיכם חיים בלכם היום :

עשה למען שמך: עשה למען ומינה: עשה למען תורתך: עשה למען קדושתך: יהי לרצון אמרי פיני והגיון לבני לפניך יהוה צורני וגואלי: יהוה עוז לעמו יתן יהוה יברך את עמו בשלום:

ואח"כ השואל ימסור מודעא זאת:

תרינו מוסרים מודעה לפני הקדוש ברוך הוא ולפני בית דין של מעלה. ובית דין של משה. ולפניכב. ומבטלים מעתה ועד עולם כל מין קבלה אם נקבל עלינו מנדרים ושבעות וגיזרות

ואסורין וקנמות וחרמות והסכמות וקבלה בלב בבל לשון בכל צד
 ואופן שיהיה בין בקרקין בין בחלום חוץ מגדר קבלת תענית אשר
 נקבל : ותנאי מודעה זו יהיה בהם עד עולם, ולא יתבטל בשום צד
 ואופן שיהיה. ואם נשפח לתנאי מודעה זו ונדור עוד, או נשבע עוד
 ולא נזכור לתנאי מודעה זו תוך כרי רביר לנדר או לשבועה, או
 בשעה שאנו זוכרים לתנאי מודעה זו נחזור לנדור או לישבע
 מחמת איוה סבה שתהיה בין באנש בין ברצון בין בכונה בין
 שלא בכונה. בכל לשון נדרים ושבועות או נזירות או
 אסורים או קנמות או חרמות או הסכמות או קבלה בלב בכל צד
 ואופן שיהיה הרינו נכשל אותם בטול גמור ומתנים עליהם שיהיו
 בלם בטלים ומבוטלין לא שרירין ולא קמיין ולא יהיו חלין בבל.
 והרינו מעתה מגלים דעתנו שאין לנו חפץ בהם ולא בקיומם כי
 אם בקיום תנאי מודעה זו שלא תתבטל לעולם :

ועוד אנו מוסרים מודעה לפניכם בכל לבנו ובכל נפשנו והרינו
 מבטלים מעתה ועד עולם כל מין מעשה של אסור אם
 נעשה חס ושלום ובן כל מין דבור של אסור אשר יצא מפינו חס
 ושלום מהמעשים ומהדבורים האסורים מדאורייתא או מדרבנן או
 מדברי קבלה או מדברי סופרים. וגם כל מיני מחשבות זרות
 והרהורים רעים וגם כל מיני גאוה ובעס וקפדנות וקנאה ושנאה
 ותחרות ותמדה ותאוה ונקימה ונמירה וכל מיני ראוה ושמיצה ורית
 וקול ורמיזה האסורים, אם נעשה או נדבר או נחשוב אותם חס
 ושלום בין באנש בין ברצון. בין בשונג בין במזיד. בין בכעס בין
 בכונה בין שלא בכונה. בין בחלום בין בקרקין. מעתה הרי אנו
 מתחרטים עליהם ומתנים עליהם שיהיו בלם בטלים ומבוטלים
 מציקרון ולא יהיו חלין בבל ועיקר ובטולריון נתיחמטא בריון
 מעתה ועד עולם : (מס' צורן עמ' 101.)

ועוד הבינו מוסרים מודעא לפניכם בכל לבנו ובכל נפשנו שכל
 מחשבה רעה והרהור רע ורעותא דלפא אם יעלה בלבנו
 ומוחנו ובפרט בעת התפלה ותלמוד תורה באיזה צד ואופן שאינו
 לכבוד ורצון הבורא יתברך מעבשיו אנו מבטלים אותן מחשבות
 והרהורים רעים ורעותא דלפא אשר הם נגד רצון קודשא בריך
 הוא ושכינתיה בימור נמור כחרם הנשקר. ומכל שכן אם נדבר
 איזה דבור רע ואסור מעבשיו יהיו הכל בטלים ומבטלים. ועתה
 אנו מקבצים ומפרטים באר היטב ואנו מגלים דעתנו ורצוננו בכל
 לבנו כי רצוננו ומאוננו וכוונתנו לעבוד את בוראינו אלהי אברהם
 יצחק וישראל עבודה שלמה עבודה תמה במחשבה ודבור
 ומעשה ביראה ואהבה ושמחה כדת מה לעשות. וכל מחשבה דבור
 ומעשה שהם נגד רצונו יתברך מעבשיו בטלים ומבטלים כי הם
 מצד יצר הרע והכל הרע באופן שכל עבודתנו להבורא יתברך
 שמו במחשבה ודבור ומעשה הכל הוא לעשות נחת רוח לפני
 בוקא ברי שום פניה ברע ועקר. והכל הוא לשם יחוד קודשא
 בריך הוא ושכינתיה בדחילו ורחימו ורחילו ליחרא לשם
 ייה בווה ביחודא שלים בשם בר ישראל לדעת רבי שמעון בן
 יוחאי ורבי אלעזר בנאי. ולדעת הרב רבי יצחק לוריניא אשכנזי.
 המקום ברחמינו יצורנו על דבר כבוד שמו מעתה ועד עולם:

ויתנו מעות לצדקה לעניים צנועים.

ואח"כ יקבלו העומדים מסירת מודעא וזו נומתא:

בצירוף קודשא בריך הוא ושכינתיה קבלנו מסירת המודעא
 הזאת אשר מסרתם (מב"ט) נופתכם נפשכם ורוחכם
 ונשמחכם לעלת בר העלות וסבת כל הסבות. וכך מה שתעשו
 מהיום נגד מסירת המודעא הזאת. הן במעשה הן בדבור והן
 במחשבה. אנחנו מבטלים אותו המעשה או הדבור או המחשבה
 בצירוף קודשא בריך הוא. ולא יעשו ככם בניי שום רשעם ברע: